

Bir muallimin yaptığı basit bir ırkçılık propogandasının, karşı taraftaki dostluğu ve iyi niyeti birkaç sene içinde düşmanlığa çevirdiği açıkça görülmektedir.

O halde devletin ırkçılığına dayanan politikası gereği okullarda yapacağı ırki telkinler, başka ırktan olanların da karşıt propogandalar ile ayrılıkçı fikirleri harekete geçirecektir. Geçmişte yaşadığımız ve günümüzde hala yaşamaya devam ettiğimiz ızdırapların, acıların altında bu yatmaktadır.

Bediuzzaman'ın müdafa ettiği müspet milliyetçiliğin diğer adı **İslam Milliyeti'** dir. Bu milliyetin temeli ve özü dindir. Türkler ve Kürtler ve diğer milletler arasında bu düşünce öylesine kaynaşmıştır ki, ayırmak mümkün değildir. Kendi ifadesiyle:

“Biz müslümanlar yanımızda din ve milliyet bizzat müttehittir/birbiriyle içiçe, zahiri, arızı bir ayrılık var. Belki din, milliyetin hayatı ve ruhudur. İkisine birbirinden ayrı ve farklı bakıldığı zaman, hamiyet-i diniye/ dinin korunması, avam/ halktan biri ve havassa/ ileri gelenlere şamil oluyor.

Hamiyet-i milliye/ milliyeti koruma gayreti, yüzden birisine, yani menafi-i şahsiyetini/şahsi menfaatlerini millete feda edene has kalır. Öyleyse hukuk-u umumiye/ genel hukuk içinde hamiyet-i diniye esas olmalı, hamiyeti milliye ona hadim/ hizmet eden ve kuvvet veren bir kal'ası/ kalesi olmalı. **Hususen biz şarklılar, garplılar/ Avrupalılar gibi değiliz. İçimizde kalplere hakim hiss-i dinidir/ din duygusudur.Yalnız hiss-i dini şarkı/doğuyu uyandırır, terakkiye/ gelişmeye sevk eder.”**

“Hamiyet-i İslamiyye en kuvvetli ve metin ve arştan gelmiş bir zincir-i nurani/nurani bir zincirdir. Kırılmaz ve korkmaz bir urvetü'l vüska/kopmaz,sağlamdır. Tahrip edilmez, mağlup olmaz bir kutsi/kutsal kal'a/kaledir.(Mesnevi-i Nuriye s. 65)

O'nun “ İslam Milliyeti” esasını ısrarla oturtma gayreti, farklı milletlerin yaşadığı memleketler, hususiyyetle *ülkemiz için son derece önemlidir.*

Bediuzzaman'ın sorunun çözümüne dair düşüncelerine baktığımızda, o dönemin hükümetinin yaptığı hatalar veya ihmallerin yanında, tarafsız bir bakış açıyla kendi milletini de masaya yatırarak onların da kendi değerlerine sahip çıkarak, şiddetten uzak, sulh yanlısı tavırlar içersinde olmaları tekinde bulunmuştur. O'na göre sorunun çözümünde yapılması gerekenler:

Medeni Tahammül ve Tolerans/Kürt Kimliğinin Tanınması

Bediuzzaman, her milletin kendi milli kimliğini,dilini ve kültürünü özgürce ifade etmesi her şeyden önce **insani bir hak olarak** görmektedir. Bu değerlerin **anayasal güvence altına alınması** gerektiğini, bu düşüncede olan hükümet tarzının taraftarıdır. Ancak bu şekliyle uygulanır hale getirilebilir.Bu ise medeni gelişimi ve pozitif rekabet duygusunu tetikleyen güç olacaktır.

Adem-i merkeziyet/yerinde yönetim

modelini teklif eder. Fakat

milletlerin birbirlerini kabullenmeleri karşılıklı hoşgörü ve medeni seviye oluşmadan bunun gerçekleşmesinin mümkün olamayacağını da ifade eder.Bölünme ve parçalanmaya götürme mahzuru vardır. Tatbikine çok zaman lazım” der.

Günümüzde bunun tatbikinde atılan ilk adımları görmek mümkün ama o olgunluğa ulaşmak için henüz erken diyebiliriz.

Şiddetin ve “Öteki”ye Düşmanlığın Reddi

O, içinden çıktığı Kürt toplumu için, kurumlaşarak kendi milli kimliklerine, tarih, dil ve edebiyatlarına sahip çıkmalarını üstüne basarak vurgular. Kendilerini tehlikeye atmayacak barış yanlısı etkin bir yaklaşım sergiler. Aynı zamanda Türk kardeşleri ve komşuları yanında Arap, Fars ve Ermenilere de zarar vermeyen, şiddet doğurmayan bir anlayışı savunur. Bu konuda Kürt ileri gelenlerine şöyle seslenir: “**Ey Kürtler! Kendinizden şikayetçi olunuz.**

Her kabahati Türklere atmakla çok aldanırsınız. Görüyorm ki bizde pınar yoktur. Onun için uzaktan gelen kokuşmuş bir suyu içiyoruz. Öyleyse gayret ediniz, çalışınız.Eğitim ve erdemi eline veriniz. Şu yerlerde de bir küngan(sondaj, boru) atınız. Ta bir kemalat pınarı bizde de çıksın. Yoksa daima dilenci olacaksınız. Ya da susuzluktan öleceksiniz. Hem de dilencilik para etmez. İnsan dilenci olursa nefesine olsun. Bence merhamet dilencileri ya haksız ve ya tembeldir. Eğer siz insan olsanız, Türkler nasıl olursa olsunlar size fenalıkları dokunmaz. Fakat iyilikleri gelir.”

Bediuzzaman, Türk milletini asırlarca Kur'an'ın bayraktarı olduğu ve sena-yı Kuraniyye'ye mazhar olduğu, İslam'a çokca hizmet ettiği için o milleti çok seven ve hayatını onlar içinde geçiren bir kişidir.**Gelecekte de tekrar İslam aleminin başına geçeceğine inanmaktadır.**

Özgür Birliktelik: Cemahir-i Müttefika-i İslamiye

Bediüzzaman, Ortadoğu için ideal hedef olarak öngördüğü yapı “Birleşik Cumhuriyetler ve ya Birleşik Devletler sistemi”dir.(Emirdeğ Lahikası)

Ortadoğu'da coğrafi birliği bulunan her milleti mesela Araplar, Türkler, Farslar, Kürtler her birini, kendi Cumhuriyeti içinde, birleşik bir yapının doğal unsuru olarak görür. O, özellikle Kürtlerin bu yapının onurlu bir ferdi olmaları için **iki yönlü** bir çaba içindedir;

Biri, kendi tabiriyle “**milyonlarla fertleri bulunan, binler seneden beri yaşayan, milliyetini ve lisanını unutmayan, Arapçayı ve Türkçeyi tambilmeyen ve mürşitleri ve alimleri perişan olan değerli ve sahipsiz bir kavim olan Kürtler**”e, Türk, Arap, Fars vs. kardeşlerinin sahip çıkması, yardım etmesini sağlama.

Bünün için şöyle seslenir:“ **Ey Türkler ve Araplar! Sizde olan hakkımızı dava ediyoruz. Yani Kürt gibi küçük taifelerin menfaati ve saadet-i dünyeviyeleri ve uhreviyeleri, sizin gibi büyük muazzam taife olan Arap**

ve Türk gibi hakim üstadlara bağlıdır. Ben İslam toplumlarını çok çark ve dolapları bulunan bir fabrikaya suretinde tasavvur ediyorum. O fabrikanın bir çarkı geri kalsa veya bir arkadaşı olan başka bir çarka tecavüz etse, makinenin mihanikiyeti bozulur. Birbirinizin şahsi kusurlarına bakmamak gerektir”

İkincisi: Kürtlerin bu meşru haklarına kavuşması için yaptığı projeler, girişimler, çalışmalar. Kürtlere şöyle seslenir: “Ayrı ayrı su damlaları gibi zayı olan hamiyet ve kuvvetinizi fikri milliyetle birleştirip milli bir çekim gücü teşkil ile Kürt gibi büyük bir kütleyi küre gibi döndürüp büyük **İslam güneşi sisteminde, bir aydınlık gezegen gibi umumi ahengi oluşturunuz.**”

Sulh-u Umumi, Afv-ı Umumi, Ref-i Umumi

O, Osmanlı’da İttihat ve Terakki nin Meşrutiyet devrinde ihtilaller, ayaklanmalar, cinayetler, idamların olduğu karmaşayı yaşamış biriydi. Ülke de birlik ve huzurun temini için önemle şu esasların üzerinde durmaktadır: “Herkesin bir fikri var. Ben de hürüm. **Selamet-i millet için** bir fikrim var: İşte **genel barış,**

genel af, ayrıcalıkların kaldırılması

gerek. Ta ki her biri,bir imtiyaz ile başkasına haşerat nazarıyla bakmak ile nifak çıkmasın. Fahr olmasın, derim ki: Biz ki Kürd’üz aldanırız fakat **aldatmayız**

. Bir hayat için yalana tenezzül etmeyiz.”

Fertlerin, milletlerin ve devletlerin hatalarıyla yüzleşmeleri, yanlışlarını görmeleri büyüklük olduğunu belirtir. O bu konuda şöyle der: “**En büyük hata, insanın kendisini hatasız zannetmesidir.Eski hal muhal/imkansız, ya yeni hal, ya izmihlal/ yok olmak.**”

Geçen yüzyılın başlarında Avrupa'dan hastalık taşıyan bir virüs gibi içimize

girip, Osmanlı toplumunu ihtilaf ve kargaşaya iten ırkçılık düşüncesi, bu toplumu ikiye bölmüş, İslamın kardeşlik ruhuna en büyük darbeyi indirmiştir. Bilinçli propogandalarla devamlı gündemde tutulmuş ve karşı tepki olarak diğer milletlerin arasında da taraftarlar kazanarak günümüzde de hala devam eden bir sorunun ana sebebi olmuştur.

Sonuç olarak; biri ölmeden diğeri ölmeyen zakkumlar misali gerek Türk, gerekse Kürt menfi milletçiliğin topluma vereceği zarar ancak ikisine birden açılacak bir savaşla sonlandırılabilir. Bir asırdan fazla bir süredir Bediuzzaman ve yanında bulunan talebelerinin gayretleri günümüze kadar gelen süreçte Türk-Kürt çatışmasına engel olmuş, geçmişte Mehdi Zana'nın (Leyla Zana'nın kocası) yıllar sonra bir gazete röportajında ifade ettiği gibi, bir Kürt devletinin kurulmasını engellemişlerdir. Bu samimi gayretler özellikle O'nun derin öngörüsüyle ortaya koyduğu **“eğitim seferberliği”** yoğunlaşarak öncelikle o coğrafyada yaşan insanların -Türk veya Kürt- medeniyet ve hoşgörü gibi değerlerin öğretilmesine vesile olmuşlardır. Bu değerlerle olgunlaşacak bir toplumun **neticesi olan siyasi çözümler** de başarılı bir şekilde uygulanacaktır.

Çözümüne doğru daha emin adımlarla ilerlediğimiz şu günlerde, Anadolu insanı doğusuyla, batısıyla, Türküyle, Kürdüyle, ortak değerlerine sahip çıkmakta, insanlarımız birbirleriyle kucaklaşmakta. Bu tablo ümitlerimizi daha da arttırmakta.

Kürtler,Türklerden ayrılamaz. Çünkü onlar, Türk toplumunun hakiki vatandaşı ve eskiden beri **cihat arkadaşı**dır.

Tarih bunu en büyük şahididir...

ULVİ SEVECEN - HABENAME

RİSALE-İ NUR IŞIĞINDA GELECEĞİN İNŞASI- 3

Ulvi SEVECEN tarafından yazıldı

Cuma, 26 Nisan 2024 07:11 -

(<http://www.habername.com/yazi/ulvi-sevecen-risale-i-nur-isiginda-gelecegin-insasi-3--5617.htm>)